

Nastanak i razvoj osnovne glazbene škole "Kontesa Dora" Našice

Markuš, Dora

Undergraduate thesis / Završni rad

2019

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **Josip Juraj Strossmayer University of Osijek, Academy of Arts and Culture in Osijek / Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, Akademija za umjetnost i kulturu u Osijeku**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:251:451973>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-11-23**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Arts and Culture in Osijek](#)

SVEUČILIŠTE JOSIPA JURJA STROSSMAYERA U OSIJEKU

AKADEMIJA ZA UMJETNOST I KULTURU

ODSJEK ZA GLAZBENU UMJETNOST

PREDDIPLOMSKI SVEUČILIŠNI STUDIJ GLAZBENA PEDAGOGIJA

DORA MARKUŠ

**NASTANAK I RAZVOJ OSNOVNE GLAZBENE ŠKOLE „KONTESA
DORA“, NAŠICE**

ZAVRŠNI RAD

Mentorica:

doc. dr. sc. Brankica Ban

Osijek, 2019.

Sažetak

Dana 8. rujna 1985. godine otvorena je Osnovna glazbena škola Dore Pejačević. Godinama je funkcionirala uz Osnovnu školu „17. travnja“ i djelovale su u istom prostoru. Škola je počela raditi sa samo dva odjela – glasovir i harmonika, a prvi profesor bio je Marijan Slakić. Godine 1989. otvoren je odjel tambure na kojemu su predavači bili prof. Marina Kopri i prof. Daniel Kopri, koji rade i danas. Upravo oni su zaslužni za osamostaljenje osnovne glazbene škole koje se dogodilo 2007. godine. Kako je tada glazbena škola već bila prostorno odvojena od osnovne, nakon osamostaljenja proširili su se u dvorcu Marka Pejačevića na sveukupno 11 predmeta i zaposlili su više profesora. Da je osnivanje škole bila i više nego dobra ideja pokazuju rezultati raznih natjecanja i postignuća s mnogih festivala na kojima je sudjelovala osnovna glazbena škola Dore Pejačević, a i nakon osamostaljenja osnovna glazbena škola „Kontesa Dora“. Vrlo posvećeni profesori se ponose svojim uspješnim učenicima kojih je svake godine sve više upisano.

Ključne riječi: Dora Pejačević, osnivanje glazbene škole, profesori, učenici, mogućnosti, postignuća

Summary

On September 8, 1985, Primary Music School Dora Pejačević has been founded. For many years, it worked with the Primary School „17. April "and they operated in the same building. The school started working with only two departments - piano and accordion and the first professor was Marijan Slakić. In 1989, the tamburitza department was opened, with prof. Marina Kopri and prof. Daniel Kopri, who are still there. They are the ones responsible for the independence of the elementary music school that happened in 2007. As the music school already spatially was separated from the elementary school at the time, after independence they expanded into Marko Pejačević's castle to a total of 11 subjects and employed more professors. The founding of the school was more than a good idea viewing the results of various competitions and achievements from many festivals attended by the elementary music school Dora Pejačević, and after independence the elementary music school "Kontesa Dora". Very dedicated professors take pride at their successful students who are increasingly enrolled every year. Key words: Dora Pejačević, music school, professors, students, achievements, results

Sadržaj

1. Uvod.....	1
2. Tko je Dora Pejačević?	2
3. Osnivanje glazbene škole.....	4
3.1. Našička gimnazija temelj glazbene škole	4
3.2. Od ideje do osnivanja škole	5
3.3. O školi, učenicima i učiteljima	6
3.4. Javna djelatnost škole.....	8
3.5. Postignuća	9
4. Odvajanje Osnovne glazbene škole „Kontesa Dora“	14
4.1. O školi, učenicima i učiteljima	14
4.2. Događanja i postignuća.....	16
5. Zaključak.....	19
6. Literatura.....	20

1. Uvod

Osnovna glazbena škola u Našicama utemeljena je 1985. godine, kao dio obilježavanja 100. obljetnice rođenja Dore Pejačević. 1985. je ujedno i godina početka manifestacije Memorijal Dore Pejačević, jednog od temeljnih kulturnih programa u Našicama.

Dora Pejačević bila je prva hrvatska skladateljica. Već u dobi od dvanaest godina počela je skladati minijature za glasovir te za violinu i glasovir. Potom su slijedile popijevke, a od 1908. komorna i orkestralna djela. Skladala je i popijevke za glas i orkestar. Ishodište je njezina skladateljskog izričaja romantička tradicija, na kojoj je gradila vlastiti glazbeni izraz temeljen na znalačkoj obradbi forme, povremenoj otvorenosti prema novim harmonijskim postupcima i sklonosti prožimanju tematske i motivske građe. Iako nije cijeli život provela u Hrvatskoj, ostavila je značajan trag u povijesti hrvatskog skladateljstva, a posebno u gradu Našicama gdje je provela veći dio svog djetinjstva. Zato nije čudno da su odabrali baš njeno ime pri osnivanju osnovne glazbene škole u Našicama.

Škola je počela raditi sa samo dva odjela – glasovir i harmonika, a prvi profesor bio je Marijan Slakić. Godine 1989. otvoren je odjel tambure na kojemu su predavači bili prof. Marina Kopri i prof. Daniel Kopri, koji rade i danas.

Kako se Glazbena škola razvila od samo tri predmeta i tri profesora do današnjih jedanaest predmeta i 17 profesora bit će objašnjeno u ovom radu.

2. Tko je Dora Pejačević?

„Ranije su veliki ljudi nalazili velike misli – sada velike misli traže velike ljude.“

Dora Pejačević

Kontesa Dora Pejačević bila je prva hrvatska skladateljica. Kći hrvatskoga bana, grofa Teodora Pejačevića i mađarske barunice Elizabete Vay de Vaya, rođena je 10. rujna 1885. u Budimpešti. Glazbom se počela baviti kao djevojčica, uz majku školovanu pjevačicu koja je često organizirala kućne koncerte te je vrlo brzo otkrila Dorin talent. Tako Dora svoje prve glazbene poduke i opće obrazovanje stječe u roditeljskom domu s bogatom knjižnicom i mnoštvom umjetničkih djela, te uz pomoć vrsnih privatnih učitelja. Buđenju stvaralačkih poriva pogoduje i prostran, iznimno njegovan perivoj oko dvorca, jezero s paviljonom, te široki slavonsko-podravski krajolici.

Svoje prve radove Dora stvara u dobi od dvanaest godina. Po navršenoj četrnaestoj godini, počinje se ozbiljno baviti glazbom te od 1902. do 1905. godine boravi u Zagrebu gdje privatno uči glasovir, violinu i instrumentaciju. Istovremeno se bavi skladanjem manjih klavirskih opusa, kao što su Canzonette op. 8, Život cvijeća op. 19, Šest stavaka za klavir i Maštanje. U šesnaestoj godini života skladala je Žalosnu koračnicu. U razdoblju sazrijevanja, Dora uz glazbene studije nalazi vremena i za intenzivno čitanje, a svoje impresije o knjigama bilježi u Dnevniku pročitanih knjiga. Presudan korak u daljnjem razvoju umjetničke ličnosti, imao je njen odlazak na studij u inozemstvu. Tada pristupa komponiranju većih muzičkih formi, pa je njezin Koncert za klavir i orkestar poznat u našoj glazbenoj literaturi kao prvo glazbeno djelo te vrste. Posljednji veliki vrhunac u nizu inozemnih uspjeha skladateljice, nakon praižvedbe dvaju stavaka simfonije u Beču, bila je praižvedba čitave simfonije u Dresdenu. Drezdenska premijera, kao i bečka izvedba, bila je pravi trijumf, kako kod publike, tako i kod kritike.

1921. godine se udala za austrijskog plemića Ottomara von Lumbe, brata svoje dobre prijateljice Rose Lumbe. Vjenčanje je bilo u Našicama, ali svoj zajednički život nastavili su u Münchenu. Porod prvog djeteta, u trideset i šestoj godini, bio je za nju koban. Poklonivši koncem veljače život dječaku Theu, umire 5. ožujka 1923. godine od sepse u Münchenskoj klinici za ženske bolesti i porode.

„Pismo suprugu, pisano nekoliko mjeseci prije kraja, tragično je obilježeno slutnjom skore smrti. Citat iz tog pisma govori i o njenim naprednim razmišljanjima:

„Neka Bog dade da Ti naše dijete (ako bih Ti ga ostavila) bude na radost – da postane istinski, otvoren, veliki Čovjek-; utri mu putove, no ne sprečavaj ga nikada da spozna patnju koja oplemenjuje dušu, jer će samo tako postati čovjek. Pusti ga da se razvije poput biljke, a ako bi posjedovao veliki talent pruži mu sve što može služiti njegovu poticanju; prije svega daj mu slobodu, tamo gdje je bude zahtijevalo. Jer zbog ovisnosti o roditeljima, rođacima, slama se mnoga nadarenost – to znam iz vlastitog iskustva – i zato postupaj jednako bude li se radilo o djevojčici ili dječaku.“ (Uspomena.net: <https://www.uspomena.net/baza-spomenika/grad-nasice/11-dora-pejacevic-1885-1923>, pristupljeno 23.7.2019.)

Pokopana je u Münchenu, ali nakon 2 mjeseca njeni posmrtni ostatci prebačeni su u Našice. Lijes je preko noći bio položen u franjevačkoj crkvi, a drugog dana, 5. svibnja 1923. godine održan je svečani Requiem. Pjevalo je Hrvatsko pjevačko društvo „Lisinski“ iz Našica, a na orguljama je svirana Žalosna koračnica, koju je skladala Dora. Raskorak s vlastitom klasom, pa i obitelji, iskazuje se i u njezinoj usmenoj želji – da počiva u odvojenom grobu, u zemlji, izvan obiteljske grobnice u kripti Crkve Uzašašća Gospodnjega.

Apsolutno prerana smrt prekinula je stvaralaštvo prve hrvatske skladateljice, ali njeni radovi ostavili su neizbrisiv trag u hrvatskoj povijesti. Njen opus sveukupno broji 58 djela, od kojih mnoga nisu objavljena, ali čuvaju se njihovi rukopisi.

„O svojem je stvaralaštvu Dora napisala: Zapravo sam samo tjelesno ovdje, sve što u sebi osjećam kao življenje i doživljavanje lebdi iznad prisutnoga i vidljivoga i u nekoj dubokoj i lijepoj beskonačnosti vidim u zrcalu svoga osjećanja pokretačke snage u liku ljubljenih bića i tisuće sjećanja izranja poput vodencvjetova na glatkoj površini jezera. U tu beskonačnost osjećaje slijede i misli i tamo promišljam svoje najbolje, jer sve što je dobro i veliko izrasta iz ljubavi. Odlebdjevši u taj najnevidljiviji svijet najosobnije unutarnjosti, postajem tek tada posvema svoje Ja, i to Ja, koje se tada u toj nebeski dalekoj skrovitosti osjeća previše ispunjeno sobom samim, traži izraz, traži odterećenje od toga visokog duševnog pritiska, koji je sam po sebi neka vrsta oduševljenja – i to se oslobođenje ostvaruje kada nastaje skladba!“ (Vox Feminae: <https://voxfeminae.net/strasne-zene/dora-pejacevic-prva-hrvatska-skladateljica/>, pristupljeno 23.7.2019.)

U Našicama njeno ime nose osnovna i glazbena škola, u Zavičajnom muzeju Našice otvorena je 1985. godine njezina spomen-soba, a od 1987. godine se u Našicama odvija i kulturno-glazbena manifestacija posvećena njenom stvaralaštvu pod nazivom Memorijal Dore Pejačević.

3. Osnivanje glazbene škole

3.1. Našička gimnazija temelj glazbene škole

Prema Josipu Patajcu u Gimnaziji je od 1957. pa sve do mirovine radio prof. Branko Krmpotić koji je uz nastavu vodio i dramsku sekciju. Također je bio i strastveni istraživač našičke kulturne povijesti te je za Glas Slavonije pisao feljton u više nastavaka Dori Pejačević. Postupno je otkrivao njenu glazbenu veličinu, a kada je za to saznao Dorin sin, Teodor Lumbe, želio je upoznati osobu koja piše o njegovoj majci. Jednoga dana pojavio se na vratima zbornice Gimnazije i upitao za prof. Krmpotića. Htio mu je predati pozamašni notni materijal, djela svoje majke, no profesor to nije želio primiti nego ga je uputio na Hrvatski glazbeni zavod. Materijal je tamo i završio pa je tako prof. Glazbene povijesti Koraljka Kos na osnovu tog notnog materijala objavila 1985. značajnu knjigu o Dori Pejačević te je veliko ime hrvatske glazbe postalo poznato i najširoj javnosti.

„Sve ovo mi je ispričao prof. Krmpotić dok smo 1974. godine nas dvojica nekoliko dana obilazili mojim automobilom više slavonskih tiskara kako bi tiskali knjigu „20 godina srednjoškolskih ustanova u Našicama“, koju je on osmislio i u najvećoj mjeri i napisao. Ova knjiga je bila bitan sastavni dio projekta na putu izgradnje zgrade naše srednje škole, jer smo njenim objavljivanjem i proslavom 20. obljetnice našičkog srednjeg školstva okupili vrlo utjecajne osobe hrvatskog školstva koje su svojim ugledom i položajem pomogle da se izgradi zgrada današnje srednje škole u Našicama.“ (J. Patajac, Kontesa Dora Pejačević 2018:57)

1978. učenici srednje škole uselili su u novu zgradu i oslobodili dvorac Marka Pejačevića. Nova zgrada škole postala je mjestom brojnih kulturnih događanja u Našicama. Od smotri i susreta pjevačkih zborova u višenamjenskoj dvorani održani su i stručni skupovi, kazališne predstave pa sve do koncerata u dvorani za tjelesni odgoj. Svake godine se pred školom postavljalo po jedno poprsje osoba iz tog zavičaja. Tako je na red došlo i Dorino poprsje 1985. godine, na stotoj obljetnici njenog rođenja.

„Poslije takvog jednog koncerta HNK-a i Osijeka, pod ravnanjem maestra Antuna Petrušića, u atriju škole bila je i veselica. Plesalo se i zabavljalo. Bilo je 1984. godine. Znajući da je dogodine na redu postavljanje Dorinog poprsja, tijekom plesa pristupio sam mu i šapnuo: „Tonči evo ti buba u uho, hajdemo obilježiti 100. obljetnicu rođenja Dore Pejačević.“ Nije mi ništa odgovorio, čak ni gestom pokazao interes. No nakon tri tjedna, u Našice je na više adresa pa i na moju došao detaljno razrađen program obilježavanja 100. obljetnice rođenja Dore. Sve su

našičke odgovorne osobe ideju i projekt zdušno prihvatile. Osnovan je organizacijski odbor na čelu s maestrom Petrušićem. Zdušno se radilo i na izuzetno sadržajan i dojmljiv način obilježena je ova obljetnica. Ostale su za Našice i hrvatsku kulturu tim činom brojne pozitivne posljedice, a za naš grad svakako najveća je otvaranje Osnovne glazbene škole u Našicama. Otvorena je u prostoru u kojem je 24 godine bila naša Gimnazija.

A jedan profesor naše gimnazije, istraživač našičke i hrvatske kulturne baštine bio je klica, začetak, da danas možemo mirne duše reći da je Našička gimnazija temelj Glazbene škole.“ (J. Patajac, Kontesa Dora Pejačević 2018:57)

3.2. Od ideje do osnivanja škole

Osnivanje glazbene škole nije bio jednostavan posao, o njoj se često raspravljalo i na sjednicama Povjerenstva i na sastancima nekih komisija jer je trebalo riješiti niz važnih pitanja kao pitanje financiranja, pitanje prostora za rad, učiteljskog kadra, stanova itd.

„Provedba ovih rješenja i zaključaka tekla je ovako:

Osnovna škola „17. travnja“ odvojila je i opremila za potrebe glazbene škole tri prostorije u staroj školskoj zgradi u Ulici Ive Lole Ribara (danas Ulica kralja Tomislava 14). Riječ je o jednoj učionici za teoretsku nastavu – solfeggio i dva kabineta: jedan za glasovir, jedan za harmoniku.

Za upis u I. Razred odabrani su učenici III. razreda iz Osnovne škole u Našicama i okolnih osnovnih škola. Interes učenika i roditelja ispitan je posebnom anketom. Za pohađanje škole javilo se šezdesetak učenika.

Samoupravna interesna zajednica odgoja i osnovnog obrazovanja osigurala je novac za nabavu učila i učioničke opreme.

Na raspisani natječaj javio se samo jedan kandidat s odgovarajućom stručnom spremom, Marijan Slakić, koji je i primljen.

Za primljenog profesora glazbe stan je osigurao Centar za odgoj i usmjereno obrazovanje uz uvjet da ovaj, osim rada u glazbenoj školi, izvodi nastavu glazbene umjetnosti u Centru. Stan je Centru prethodno dodijelila Skupština Općine Našice.

S nazivom škole nije bilo problema. Nazivanje škole po Dori Pejačević bilo je općeprihvaćeno. Doduše, u raspravi o tom pitanju jedan je govornik spomenuo Veljka Vlahovića. No, kada je ovaj čuo da Vlahović nema nikakve veze s glazbom, odustao je od svog prijedloga.

Svečanost otvorenja škole održana je 8. rujna 1985. Tom prigodom učenici Osnovne škole „17. travnja“ izveli su prigodan glazbeni program koji se sastojao od nekoliko kraćih točaka. Svečanost se održavala na otvorenom prostoru ispred stare školske zgrade gdje se skupio veći broj učenika i građana, predstavnika vlasti, društvenih organizacija i gostiju (članova obitelji Pejačević i glazbenih udruga).“ (Kranjčev, Zrilić 2006:6)

3.3. O školi, učenicima i učiteljima

U odluci o statusu škole riješeno je da ona neće biti samostalna ustanova, već samo posebna organizacijska i pedagoška jedinica koja će djelovati u sastavu Osnovne škole „17. travnja“. Budući da se pojavom nove pedagoške jedinice pri Osnovnoj školi proširuje njena djelatnost na područje glazbenog obrazovanja trebalo je uskladiti Statut i Pravilnik škole s novonastalom situacijom. Tako je u Statut škole unesena odredba o tome da se djelatnost Osnovne škole „17. travnja“ proširuje na osnovno glazbeno obrazovanje putem šestogodišnjeg školovanja. Takvo statusno rješenje dovelo je u pitanje naziv nove organizacijske i pedagoške jedinice. Ali unatoč tom formalno – pravnom položaju, u svakodnevnoj školskoj praksi među učenicima, učiteljima i roditeljima rabi se naziv Osnovna glazbena škola Dore Pejačević.

Školsko područje glazbene škole obuhvaća relativno velik zemljopisni prostor s više naselja i škola od kojih većina pripada Općini Našice, a manji broj susjednim općinama. A druga bitna značajka školskog područja je njegova nestalnost, ono se iz godine u godinu mijenja, ovisno o zemljopisnom podrijetlu polaznika škole.

„Glazbeno obrazovanje učenika provodi se po važećem nastavnom planu i programu koji je 1985. donio Republički komitet za prosvjetu, kulturu, fizičku i tehničku kulturu Socijalističke Republike Hrvatske, prema kojem se temeljni predmet (instrument) izučava individualno dva puta tjedno po 30 minuta od 1. do 3. razreda i dva puta po 45 minuta od 4. do 6. razreda. Nastava solfeggia održava se dva puta tjedno po 45 minuta s čitavim razrednim odjelom u svim razredima. Sat skupnog muziciranja traje 60 minuta, a može se održati dva puta tjedno kao izborni. Uz nastavni plan donesen je i nastavni program kojim je utvrđen sadržaj rada za svaki

nastavni predmet. Oba dokumenta doživjela su 1989. godine manje izmjene. U nastavni plan tada su ušle tambure kao nastavni predmet. Za taj predmet Prosvjetni je savjet Hrvatske donio i poseban program.“ (Kranjčev, Zrilić 2006:12)

Osnovno glazbeno obrazovanje stječe se po posebnom programu uz istovremeno obvezno osnovno školovanje. Program glazbenog obrazovanja sastoji se od dva dijela: obveznog – što je temeljiti predmet, glazbalo (glasovir, harmonika, klarinet, saksofon, flauta), solfeggio i teorija glazbe u šestom razredu; te izbornog – što može biti drugo glazbalo i skupno muziciranje.

Učenici su formirani u razrede, ocjenjuje ih se tijekom školske godine i komisijski. Izdaje im se učenička knjižica, a pri završetku školovanja izdaje se svjedodžba.

Škola radi u dvije smjene, prijepodnevnj i poslijepodnevnj, a smjene u Glazbenoj školi usklađene su sa smjenama učenika u njihovim matičnim osnovnim školama. S obzirom na to da škola obuhvaća učenike i jedne i druge smjene, skupna nastava za učenike istog razreda održava se dva puta te to učiteljima otežava rad i povećava opseg posla.

Od osnutka do 1994. godine Glazbena škola je radila u staroj školskoj zgradi Osnovne škole „17. travnja“, no u svibnju 1994. godine ta je zgrada stavljena izvan uporabe te je Glazbena škola novu školsku godinu započela na drugom mjestu. Bio je to dvorac koji je pripadao Marku Pejačeviću te je na brzinu uređen i opremljen. U tom objektu se škola i danas nalazi. Koristi lijevo krilo i središnji dio objekta, a u drugom dijelu se nalazi našička radio-postaja. Najveći dio prostora koji joj je dodijeljen, škola je 2003. i 2004. temeljito renovirala i uredila.

„Broj učenika je u prvih šest godina postupno rastao. Školske godine 1990./91. broj učenika popeo se na 81, a od tada do 2005. prosječan broj upisanih učenika iznosio je 104. „ (Kranjčević, Zrilić 2006:19)

„Učiteljsko osoblje Osnovne glazbene škole u Našicama u razdoblju od 1985./86. do 2005./06 je: Marijan Slakić, Maja Smiljković, Vilko Šteher, Daniel Kopri, Marina Kopri, Ratko Filipović, Sanja Ivanković, Marija Hmura, Elena Hanak, Sonja Petrović, Loreta Šteher, Darija Šitaš (Mravlinčić), Kristina Jolić (Brkić), Darija Vljajnić, Korana Resler, Ivan Krajačić, Kristina Šimunović.“ (Kranjčević, Zrilić 2006:26)

Škola je do 2005. godine promijenila 4 ravnatelja. Ivan Đurinović je bio prvi i ostat će zapamćen kao jedan od utemeljitelja glazbene škole, pod njim škola je organizacijski, materijalno i kadrovski sređena, a i prvi naraštaj je završio svoje glazbeno obrazovanje. Idući je bio Drago

Majer, on je imao najduži ravnateljski staž – preko 10 godina. Njegovo razdoblje obilježavaju visoka postignuća škole i njena afirmacija na lokalnoj, regionalnoj, državnoj i inozemnoj razini. Zatim je na mjesto ravnateljice došla Darija Salopek – Žiha koja je također psiholog u školi, te je vrlo kratko vršila dužnost ravnateljice, a nakon nje tu dužnost je preuzela Slavica Zrilić. Tijekom njenog vođenja djelatnost škole proširena je na puhački odjel, na tri instrumenta: flautu, saksofon i klarinet, a bitno je povećan broj učenika na klavirskom odjelu. Svih šest učionica je obnovljeno i uređeno, a utemeljeno je i Stručno vijeće učitelja Osnovne glazbene škole.

3.4. Javna djelatnost škole

Pod javnom djelatnosti podrazumijeva se svaka aktivnost preko koje škola ostvaruje prošireni utjecaj na odgoj učenika, izobrazbu roditelja i kulturni razvoj sredine u kojoj djeluje. U sadržaj njenog kulturnog i javnog djelovanja ulaze školske priredbe, izvanškolske priredbe i druge aktivnosti za širu javnost, sudjelovanje škole i učenika na različitim smotrama i natjecanjima te suradnja škole i roditelja.

Svake godine se organiziraju priredbe za učenike i njihove roditelje. Te interne priredbe mogu biti u obliku javnog glazbenog sata ili završnog koncerta, a iza ova oblika stoji isti motiv – prikazivanje uspješnosti pedagoške djelatnosti škole pred roditeljima.

„Javni sat daje priliku svakom učeniku da se pojavi na javnoj sceni i pokaže što zna i umije. O izboru točke s kojom će nastupati i predstaviti se slušateljima, odlučuje njegov učitelj, vodeći pri tom računa o njegovim mogućnostima i sposobnostima.“ (Kranjčević, Zrilić 2006:29)

„Još veće zanimanje pobuđuju završni godišnji koncerti na kojima nastupaju najbolji učenici škole, pa su kao takvi dobar pokazatelj uspjeha učenika u nastavi i izvannastavnim aktivnostima, ali i zrcalo stečene razine glazbene kulture učenika, te discipline i duha koji vlada u školi.“ (Kranjčević, Zrilić 2006:31)

S obzirom na to da su učenici Osnovne glazbene škole također pripadnici matične osnovne škole, u interne školske priredbe ubrajamo i njihove nastupe za Dan škole, Božić, Novu Godinu, Dan grada itd.

Također su vrlo bitne i vanjske priredbe i aktivnosti. To bi bili organizirani nastupi kulturno – umjetničkog i odgojnog sadržaja koje izvode učenici i učitelji izvan škole zbog povezivanja škole sa životom svog mjesta i kraja. Prilike za takve nastupe su državni praznici, crkveni

blagdani, važne godišnjice i obljetnice, značajni datumi iz prošlosti, važni događaji u mjestu i okolici itd. Primjerice od 1987. godine u dvorcu obitelji Pejačević u Našicama održava se memorijal Dore Pejačević, svake godine učenici glazbene škole izvode prigodan program na samom memorijalu, ali sudjeluju i u drugim aktivnostima. Posjećuje se Dorin grob, uređuje se okoliš oko groba, te sudjeluje u komemorativnom skupu i slično.

Nadalje 1993. u Zagrebu, na svečanom otvorenju Prvog međunarodnog glasovirskog natjecanja „Dora Pejačević“ nastupio je Tamburaški orkestar Osnovne glazbene škole iz Našica kojim je ravnala Marina Kopri. Uz orkestar, na svečanom otvorenju, izvodeći djela Dore Pejačević sudjelovali su maestro Antun Petrušić, Štefica Petrušić (sopran) i Ivan Krajačić (klarinet).

U koncertnoj dvorani škole, 2005. godine, održan je svečani koncert povodom 20. obljetnice osnutka Osnovne glazbene škole u Našicama. Na tom glazbenom događaju, osim učenika Osnovne glazbene škole iz Našica, sudjelovali su i učenici iz Glazbene škole Franje Kuhača, Osijek, Osnovne glazbene škole, Pakrac, Glazbene škole, Požega, Osnovne glazbene škole, Slatina i Glazbene škole Josipa Runjanina, Vinkovci.

Što se tiče suradnje roditelja i škole oduvijek je dobra i uspješna. Odvijala se u uobičajenim oblicima: individualnim kontaktima ili roditeljskim sastancima. Osim toga roditelji nerijetko pomažu školi oko uređenja školskog prostora, popravljaju školski inventar, prevoze instrumente ili se pojavljuju kao sponzori nekih koncerata.

3.5. Postignuća

Najvažnije postignuće za svaku školu je uspjeh učitelja u radu s učenicima u nastavi. U pedagoškoj praksi procjena rezultata nastavnog rada obavlja se po više različitih osnova ili kriterija, no Kranjčević i Zrilić (2006:37) su analizirali uspjeh po samo jednom kriteriju i to po postignutom općem uspjehu učenika na kraju školske godine. (Kranjčević, Zrilić 2006:37)

„Kako u školskoj dokumentaciji opći uspjeh nije iskazan u svih proteklih dvadeset godina, analizom smo obuhvatili posljednjih deset godina.“ (Kranjčević, Zrilić 2006:37)

Po rezultatima njihove analize vidljivo je da je struktura općeg uspjeha vrlo povoljna. Skoro šezdeset posto učenika završava razred s odličnim uspjehom, a kada zbrojimo odlične i vrlo dobre učenike vidimo da njih ima preko devedeset posto što pokazuje da učitelji vrlo uspješno rade s učenicima.

Iduće postignuće je uspješnost učenika u završavanju osnovnog glazbenog obrazovanja. Odgovor na to pitanje Kranjčević i Zrilić (2006:38) dobili su iz kvantitativnih podataka,

odnosno podaci koji govore o broju učenika koji su uspješno završili školu, ali i podaci o broju učenika koji su ju pohađali i nakon nekog vremena napustili. Neki odustanu od daljnjeg školovanja već u prvoj godini, neki nešto kasnije, ali razlozi su uglavnom nesnalaženje i školski neuspjeh, gubljenje interesa i motivacije, prometne i prijevozne poteškoće, preopterećenost u matičnoj osnovnoj školi i slično, a nekolicina učenika je napustila školu zbog prijelaza u drugu glazbenu školu.

„Podatci pokazuju da je pojava osipanja u većoj ili manjoj mjeri zastupljena u svim školskim godinama. Osipanje učenika kreće se u rasponu od 1,9 posto do 31,5 posto. S ovom neugodnom i nepoželjnom činjenicom učiteljski se kolektiv stalno susreće i posvećuje joj punu pozornost. Nažalost, sva dosadašnja nastojanja oko smanjivanja broja „bjegunaca“ nisu dala opipljive rezultate. Problem prijevremenog napuštanja škole tijekom školovanja dobiva još veću težinu, ako se promatra na razini svake pojedine generacije koja je pohađala školu.“ (Kranjčević, Zrilić 2006:39)

Jedno od mjesta na kojem učenici mogu provjeriti kvalitetu svog muziciranja je Festival hrvatske tamburaške glazbe. Tu je također mogućnost uspoređivanja s učenicima iz drugih škola. Festival se održava dugi niz godina, a Osnovna glazbena škola Dora Pejačević na njemu neprekidno sudjeluje od 1993. godine. 2002. se osnovalo Tamburaško društvo „Dora Pejačević“ koje nastavlja sudjelovanje na festivalu, ali i dalje su to učenici i učitelji škole koji pripadaju tom Društvu. Festival hrvatske tamburaške glazbe je glazbena manifestacija na kojoj se stručnoj kritici i širokoj publici predstavi najvrjednija ostvarenja. Posebno se prate i ocjenjuju praizvedbe, od 1999. godine Hrvatsko društvo skladatelja dodjeljuje plaketu „dr. Josip Andrić“ za najbolju izvedbu praizvedbe koncertne skladbe hrvatskog skladatelja. Što se tiče sudjelovanja školskog Tamburaškog orkestra na festivalu može se primijetiti da su rezultati odlični, od 1993. do 2002. osvojili su devet Zlatnih plaketa „Tambura Paje Kolarića“ od čega osam za sveukupni nastup i jednu za praizvedbu, četiri Srebrne plakete „Tambura Paje Kolarića“ od čega dvije za sveukupni nastup i dvije za praizvedbu, te dvije plakete „dr. Josip Andrić“ za najbolju interpretaciju djela hrvatskih autora.

„Uspjehe i ulogu učenika i učitelja Osnovne glazbene škole najbolje opisuju riječi Josipa Burjana, tajnika Hrvatskog društva glazbenih i plesnih pedagoga: „Osnovna glazbena škola u Našicama svojim je dvadesetogodišnjim djelovanjem dala važan doprinos i za Županiju osječko – baranjsku i za Republiku Hrvatsku. Tome u prilog govore i vrijedi glazbenici i pedagozi te mnogobrojne osvojene nagrade na državnim natjecanjima učenika iz Našica. Njihov tamburaški orkestar, nastupajući na brojnim natjecanjima, smotrama i festivalima u zemlji i inozemstvu,

prezentirao je kulturnu baštinu naše domovine u Europi. U sjećanju su nam natjecanja učenika u Našicama, gdje su nam domaćini Osnovna glazbena škola i njeni djelatnici svojom organizacijom i gostoprimstvom pokazali kako se voli svoj grad.

Hrvatsko društvo glazbenih i plesnih pedagoga u Osnovnoj glazbenoj školi uvijek je imalo promicatelja snage i zalagatelja novih traženja u glazbenom obrazovanju, 'vođicu' koja daje prava rješenja na 'dominanti' radi povijesti koju poštuje, sadašnjosti kojoj pridonosi i budućnosti koja obvezuje.“ (Kranjčević, Zrilić 2006:44)

Između ostalih tu je naravno i uspjeh učenika na Hrvatskom natjecanju učenika i studenata glazbe i plesa. Ta vrsta natjecanja utemeljena je 1965. godine, ima izlučni karakter (postoji školska, županijska, regionalna i državna razina), natjecatelji su podijeljeni po kategorijama i disciplinama, a način ocjenjivanja natjecatelja utvrđuje se posebnim pravilnikom – ocjenjuju se bodovima. Učenici Osnovne glazbene škole prvi put su prisustvovali Hrvatskom natjecanju učenika i studenata glazbe i plesa tek 1993. godine. Prije za to nisu postojali uvjeti jer je 1992. osnovan Tamburaški orkestar. 2003. godine je uvedena nova disciplina – tambura solo, što je dalo priliku učenicima tambure da se pokažu i u natjecateljskom svijetu. Prve godine sudjelovanja orkestar je na državnoj razini osvojio 65 bodova i diplomu za sudjelovanje, ali idućih pet puta su imali odlične rezultate, četiri godine su osvojili prvu, a jednu godinu drugu nagradu. 2003. i 2005. godine su se i solisti na tamburama iskazali na regionalnim i državnim razinama, s četiri prve, četiri druge i jednom trećom nagradom. 2004. godine na državnoj razini je komorni sastav Osnovne glazbene škole Našice osvojio prvu nagradu.

Osim natjecanja, učenici i učitelji služe se i drugim mogućnostima za predstavljanje svojih postignuća. Jedno od tih je Glazbeni tjedan u Glazbenoj školi Franje Kuhača u Osijeku. To je interna školska manifestacija te škole, ali osim domaćina, u nju se mogu uključiti i učenici drugih glazbenih škola s područja Slavonije i Baranje. Osnovna glazbena škola Našice je sudjelovala svake godine na toj manifestaciji.

Nadalje, 2002. godine škola se uključila u Međuzupanijsku smotru mladih pijanista gdje su oba puta sudjelovanja dobili priznanja. Iste godine prvi put se uključuju i na Natjecanje mladih pijanista „Zlatko Grgošević“ gdje su prve godine dobili diplomu, a 2004. dva priznanja. Na obje manifestacije učenike je vodila prof. Darija Vlajnić.

Učenici glazbene škole su se odlično prikazali u cijeloj Hrvatskoj, ali i u inozemstvu. Tri godine su sudjelovali na Europskom glazbenom festivalu mladih. Prvi put 1998. godine u Barceloni. Festival je trajao pet dana i na njemu je sudjelovalo na tisuće sudionika iz mnogih

europskih zemalja. Orkestar je došao u Španjolsku s 50 članova predvođenih svojim voditeljima Marinom i Danielom Kopri. Održali su tri cjelovečernja koncerta na tri različite lokacije, a program orkestra se sastojao od instrumentalnih i solističkih točaka. Osim koncerata, sudionici festivala obišli su više kulturno – povijesnih znamenitosti u Barceloni i dio Azurne obale, također je bilo vremena i za kupanje, razonodu i kupovinu.

2000. godine sudjelovali su na festivalu u Norveškoj, u mjestu Trondheim. Za vrijeme dvanaestodnevnog boravka orkestar je održao osam koncerata. U raznovrsnom repertoaru Orkestra središnje mjesto dobila su djela skladana za tambure. Orkestar je naišao na izvanredan prijem kod publike i glazbenih stručnjaka. Za vrijeme boravka u Trondheimu rodilo se prijateljstvo među učenicima i profesorima s Glazbenom školom iz Fosena, što je kasnije rezultiralo njihovim dolaskom u Našice.

I 2002. godine je škola sudjelovala na Europskom festivalu mladih, ovaj put u Zürichu u Švicarskoj. Trajao je pet dana, a potkraj boravka Tamburaški orkestar nastupio je uz Kiću Slabinca i Maju Šuput na humanitarnoj večeri za hrvatsku dijasporu u organizaciji tamošnje Hrvatske udruge. Na oduševljenje svih učenika, a i učitelja, švicarski Hrvati nagradili su goste jednim izletom u veliki lunapark – Europark u mjestu Rust u Njemačkoj.

Osim Europskog festivala mladih, Tamburaški orkestar se predstavljao u Heilbronnu 1997. u organizaciji Župe sv. Augustina, gdje je tada djelovao svećenik Veselko Lachner. Našičane je pratila ekipa Hrvatske radiotelevizije te je snimljeni materijal kasnije emitiran na Hrvatskoj radioteleviziji. 1998. godine orkestar odlazi na petodnevno putovanje u Italiju i Vatikan u sklopu promocije drugog CD-a, također je to bila i nagrada mladim tamburašima i njihovim voditeljima za sve dotadašnje uspjehe i postignuća. Zatim su 2000. godine gostovali u Slovačkoj, u organizaciji Matice slovačke Našice. Orkestar je imao tri nastupa u mjestima Žitavany, Zlaté Moravce i Kozarovce. Gostovanje orkestra upriličeno je povodom obilježavanja 925. obljetnice prvog pisanog spomena mjesta Žitavany.

Škola se afirmirala i na području izdavaštva, do 2005. godine je izdala 3 nosača zvuka (kompaktne ploče). Prvi, imenom Razglednica iz Našica, i drugi, Impresije iz Našica su zajednički rad školskog Tamburaškog orkestra i Mješovitog pjevačkog zbora Hrvatskog kulturnog društva „Lisinski“, Našice, a treći, bez posebnog naslova, je predstavio Tamburaški orkestar s trinaest pomno odabranih, tehnički i interpretativno vrlo zahtjevnih skladbi.

Škola je kroz godine dobila mnoga javna i društvena priznanja. Osim spomenutih na raznim smotrama i natjecanjima, škola je do 2005. primila tri javna priznanja.

„Prvo u lipnju 1995. prigodom obilježavanja 25. godišnjice Gradske glazbe Našice. U priznanju se navodi doprinos škole razvoju glazbene kulture i gradske glazbe. Godine 1999. Hrvatsko društvo skladatelja dodijelilo je Plaketu „dr. Josip Andrić“ dirigentici Marini Kopri, Tamburaškom orkestru i glazbenoj školi za izvedbu skladbe Melodija za violinu i tamburaški orkestar skladatelja Adalberta Markovića. Treće je priznanje stiglo u školu 15. lipnja 2005. povodom 20. obljetnice njena osnutka i djelovanja. Riječ je o priznanju Hrvatskog društva glazbenih i plesnih pedagoga, a odnosi se na doprinos škole boljitku glazbenog obrazovanja.“ (Kranjčev, Zrilić 2006:59)

Osim učenika i škole, učitelji su također dobili mnoga priznanja, među njima Kristina Brkić, Marijan Slakić, Darija Vlajnić, Marina Kopri – ujedno i osoba s najvećim brojem dosad primljenih javnih priznanja, te Daniel Kopri. Marina i Daniel Kopri su dobili i nagradu „Ivan Filipović“ koja se svake godine dodjeljuje nekolicini najistaknutijih prosvjetnih djelatnika.

„U izvanškolski rad uključeni su svi učitelji. U tome prednjače Koprijevi. Oni su središnje ličnosti svih glazbenih događanja u našičkoj sredini. Zahvaljujući ponajviše njima, na glazbenoj karti Hrvatske gradić Našice upisan je kao pravi tamburaški megapolis.“ (Kranjčević, Zrilić 2006:71)

S obzirom na to saznanje, nije iznenađujuće da su upravo Marina i Daniel Kopri odlučili odvojiti Glazbenu od Osnovne škole i vrlo uspješno ostvarili taj naum.

4. Odvajanje Osnovne glazbene škole „Kontesa Dora“

28. rujna 2007. godine izdan je prvi Godišnji plan i program rada Osnovne glazbene škole „Kontesa Dora“ u osnivanju. Po njemu se Osnovna škola Dore Pejačević i Osnovna glazbena škola „Kontesa Dora“ razdvajaju i glazbena škola postaje neovisna o osnovnoj. Adresa glazbene škole je Ulica Dore Pejačević, Našice, odnosno ostaje u prostoru u kojem je i bila do tada, u dvorcu grofa Marka Pejačevića. Vlasnik dvorca je grad Našice, koji ga daje školi na korištenje na godinu bez naknade. Najvažniji dio je odrađen, Ministarstvo je dalo suglasnost na uvijete rada, Županijska skupština je donijela akt o osnivanju i dala prethodnu suglasnost na Statut.

4.1. O školi, učenicima i učiteljima

Od 1. siječnja 2008. godine je Osnovna glazbena škola „Kontesa Dora“ službeno samostalna glazbena škola. Osamostaljivanjem je čitav kadar glazbenih odjela prešao u OGŠ „Kontesa Dora“, a zaposleni su i novi djelatnici. Prva i jedina ravnateljica do danas je prof. Marina Kopri. Na pola radnog vremena kao tajnica zaposlena je dipl. iur. Martina Stošić i računovotkinja Marina Bulat. Kao spremačica se zaposlila Nada Bošnjaković. Tijekom školske godine 2007./2008. zaposlena je još jedna nova djelatnica, učiteljica glasovira Dolores Koščak, a početkom 2008. godine na istom odjelu pridružio se i prof. Rajko Lončarić.

Osamostaljivanjem se nije proširio samo kadar postojećih odjela, već je škola u rujnu školske godine 2008./2009. dobila odobrenja i za nove odjele. Uvedeni su odjeli violine i gitare, a odjeli tambure, flaute i solfeggia imaju znatno više sati. Također je zaposleno troje vanjskih suradnika. Na odjelu violine prof. Ileana Valentina Sucala Matei, gitare prof. Berislav Štimac, a novina u toj školskoj godini je i uvođenje početničkog solfeggia za djecu 1. i 2. razreda osnovne škole kao priprema za glazbenu školu. Nastavu u dvije grupe početničkog solfeggia izvodi prof. Romana Borš – Mačak. Novost je i uvođenje dječjeg zbora koji je preuzela Andrea Kopri.

Dakle, škola od rujna 2008. godine djeluje kroz tri odjela praktične i teoretske nastave:

1. Odjel instrumenata s tipkama: odjel glasovira i harmonike
2. Odjel žičanih instrumenata: odjel za tambure, violine i gitare
3. Odjel za puhače: odjel klarineta, trube, eufonija, roga, saksofona i flaute

te su oformljeni pripremni razredi – I. i II. početnički solfeggio – glazbene radionice.

Što se tiče prostornih uvjeta i uvjeta rada nastava se odvija u tri turnusa u prostorijama dvorca u ukupno 6 specijaliziranih učionica, koncertna dvorana, zbornica, tamburatorij, tajništvo – računovodstvo, ured ravnateljice, dvije ostavne prostorije te suteren. Škola kontinuirano uređuje prostor u kojem boravi i trudi se da su uvjeti za rad zadovoljavajući. Godinama su prostorije prokišnjavale, ponegdje se mogao naći koji šišmiš, a dugogodišnja izloženost vlazi rezultirala je nastankom plijesni i gljivica. Zahvaljujući gradu i županiji, a i dakako velikom trudu radnika škole pa i roditelja učenika dvorac je više manje uređen i u puno boljem stanju nego što je bio. 2012. godine se pojavio problem s prostorom dvorca. Naime, nasljednici grofova Pejačević iskoristili su zakonsku mogućnost povrata imovine i stekli vlasništvo nad prostorom škole. Kako je OGŠ samo korisnik prostora, vlasnici nasljednici obitelji Pejačević, prijašnji vlasnik grad Našice, a osnivač Osječko – baranjska županija, nitko od navedenih nije dužan vršiti nikakve kapitalne zahvate s obzirom na kompleksne vlasničko – korisničke odnose koji obilježavaju školu. Grad Našice podnio je tužbu protiv nasljednika obitelji Pejačević tražeći pravo suvlasništva temeljem dugogodišnjeg ulaganja u nekretninu. Sudski postupak je trajao sve do 2015. godine kada su predstavnici Grada Našica sklopili nagodbu s nasljednicima obitelji Pejačević te su oba našička dvorca vraćena u vlasništvo Grada uz novčanu naknadu.

Broj učenika je u prosjeku 150, neku godinu više, neku manje. Svake godine između 20 i 30 učenika upiše glazbenu radionicu, a 120 do 130 osnovnu glazbenu školu u programe individualne i skupne nastave. Pod skupnu nastavu smatra se: solfeggio, dječji pjevački zbor, tamburaški komorni sastav, tamburaški orkestar, puhački orkestar (nastava se odvija pri Gradskoj glazbi Našice s kojima je sklopljen ugovor o suradnji) i teorija glazbe. U prvi razred osnovne glazbene škole upisuju se učenici trećeg razreda redovne osnovne škole, a mlađa djeca imaju priliku upisati glazbenu radionicu odnosno početnički solfeggio kako bi se kroz dvije godine pripremili za upis u školu.

Kako su u glazbenoj školi većinom učenici koji vole glazbu i ulažu puno truda u svoj napredak nije čudno što su prosječne ocjene odličan i vrlo dobar, te da su dobili mnoga priznanja, pohvale i nagrade za svoje muziciranje.

Osnovna glazbena škola trenutno ima sedamnaest stalnih radnika te dva vanjska suradnika. Osim petnaest učitelja, u školi su zaposleni ravnateljica, tajnica, računovođa i spremačica. Sadašnji djelatnici su: Daniel Kopri, Darija Vlainić, Kristina Brkić, Ivan Krajačić, Dean Kopri, Sanja Vazdar, Mario Huj, Luka Pavleković, Višnja Sekula, Matija Medverec, Mia

Ćaćić, Novica Todić, Romana Borš Mačak, Miroslav Majić i Ivana Sklepić, te Marina Kopri, Martina Stošić, Jelena Galić i Nada Bošnjaković.

Kolegijalne organe škole čine Učiteljsko vijeće, Vijeće roditelja, Vijeće učenika te Školski odbor. Oni se tijekom godina mijenjaju, ali svake godine održavaju nekoliko sjednica na kojima ostvaruju svoje dužnosti. Učiteljsko vijeće obavlja poslove u vezi s izvođenjem godišnjeg plana i programa, skrbi o uspješnom ostvarivanju odgojno – obrazovnog rada, izriče pedagoške mjere itd; Vijeće roditelja raspravlja o pitanjima značajnima za rad škole te daje mišljenje i prijedloge vezane uz školski kurikulum i godišnji plan i program, radno vrijeme škole, izlete, ekskurzije i manifestacije u koje se učenici uključuju; Vijeće učenika sastoji se od odabranih predsjednika svakog razreda, oni nemaju redovne sjednice, ali djeluju tako da reagiraju ako se dogodi situacija nepovoljna za učenike; a Školski odbor je kolegijalno tijelo koje upravlja školom, ishode prethodnu suglasnost za zasnivanje radnog odnosa, određuju iznos participacije, donose opće aktove, usvajaju financijske izvještaje i donose planove za predstojeća financijska razdoblja.

4.2. Događanja i postignuća

Osnovna glazbena škola nastavila je s mnogim aktivnostima nakon osamostaljenja. I dalje su svake godine po nekoliko puta održavani javni sati, priredbe i koncerti za raznovrsnu publiku. Svake godine se prigodnim nastupom obilježavaju godišnjice rođenja i smrti Dore Pejačević i škola sudjeluje na memorijalu Dore Pejačević, također se koncertom obilježavaju obljetnice rada Tamburaškog društva „Dore Pejačević“, svake godine škola sudjeluje na Glazbenom tjednu u organizaciji Glazbene škole „Franje Kuhača“ u Osijeku. Nadalje, sudjeluje se na Međužupanijskoj smotri mladih flautista Slavonije i Baranje u Slavanskom Brodu, na Smotri pjevačkih zborova osnovnih i srednjih škola Osječko – baranjske županije, Međužupanijskoj smotri klarinetista te na mnogim drugim manifestacijama na županijskoj, regionalnoj i državnoj razini.

2013. godine obilježena je devedeseta godišnjica smrti Dore Pejačević, u čijem je programu, uz OGŠ „Kontesa Dora“, Tamburaško društvo „Dora Pejačević“ i Zavičajni muzej Našice sudjelovala i Hrvatska narodna knjižnica i čitaonica Našice. U bogatom višednevnom glazbenom i izložbenom programu uživali su ljubitelji glazbe i umjetnosti, ali i učenici pa i sami organizatori.

2015. godine obilježeno je 30. godina postojanja glazbene škole u Našicama koncertom nekadašnjih i sadašnjih učenika i profesora glazbene škole.

2018. godine višednevnim programom obilježena je 95. obljetnica smrti i sahrane Dore Pejačević u Našicama. U sklopu događanja održan je koncert Tamburaškog orkestra OGŠ „Kontesa Dora“ i TD „Dora Pejačević te profesora OGŠ „Kontesa Dora“.

1. školsko instrumentalno natjecanje „Moje notice i tri točkice“ održano je 30. ožujka 2017. godine. Od 45 učenika, njih 43 se natjecalo u šest kategorija. Ukupno je podijeljeno 36 prvih i 7 drugih nagrada. A iste godine je škola osvojila sveukupno 30 nagrada i 2 oskara znanja sudjelujući na raznim natjecanjima i smotrama.

Osnovna glazbena škola „Kontesa Dora“ nastavila je sudjelovati na Međunarodnom festivalu umjetničke tamburaške glazbe (Festival hrvatske tamburaške glazbe je promijenio ime) te je 2018. godine dobila posebno festivalsko priznanje za 25 godina neprekidnog sudjelovanja na Međunarodnim festivalima umjetničke tamburaške glazbe i uspješno promicanje umjetničke tamburaške glazbe. Na istom festivalu je kroz godine škola osvojila desetak zlatnih i srebrnih plaketa „Tambura Paje Kolarića“. Također su nastavili briljirati na Hrvatskom natjecanju učenika i studenata glazbe i plesa na kojem su također osvojili preko dvadeset nagrada i priznanja. Nadalje, sudjeluju na Međuzupanijskim smotrama pijanista i gitarista, te na Međunarodnom natjecanju mladih pijanista „Zlatko Grgošević“.

2008. godine komornom sastavu i mentorici Marini Kopri dodijeljeni su „Oscari za znanje“ za osvojenu I. nagradu na 45. Hrvatskom natjecanju učenika i studenata glazbe i plesa. Članovi Tamburaškog komornog orkestra i njihov mentor Dean Kopri dobili su sveukupno 6 „Kipića znanja“, a jedan su dobili i glasovirski duo i mentorica Darija Vlajnić za osvojene prve nagrade i prva mjesta na Hrvatskom natjecanju učenika i studenata glazbe i plesa. Iste godine je prof. Andrea Kopri dobila Javno priznanje Grada Našica.

Osim u Hrvatskoj, Tamburaški orkestar osnovne glazbene škole „Kontesa Dora“ gostovao je u mjestu Bösel u Njemačkoj, u Šoporonu u Mađarskoj 2014. godine. Tada su obilježavali 25 godina odjela tambure – 105. nagrada, te proputovali i većinu Hrvatske. Putovanja su veliki poticaj i motivacija svim učenicima, a i učiteljima za što više truda i što bolji uspjeh. Također su bili u Njemačkoj, Sloveniji, Bosni i Hercegovini, Srbiji, Austriji itd. Krajem ove 2018./2019. školske godine članovi Tamburaškog orkestra OGŠ „Kontesa Dora“ s članovima Tamburaškog orkestra Tamburaškog društva „Dora Pejačević“, Našice sa solistima održali su koncert u

Veleposlanstvu RH u Beču (Austrija) 29. lipnja 2019. i na zatvaranju 18. Dana Hrvata u Šopronu (Mađarska) 30. lipnja 2019.

Osnovna glazbena škola „Kontesa Dora“ od 2013. do 2018. godine je izdala šest časopisa „Kontesa Dora Pejačević, tragovima prve hrvatske skladateljice“. U časopisima su razni članci o Dori Pejačević, o postignućima, događanjima i putovanjima učenika škole, te važne informacije o školi i gradu Našice. Glavni urednik i autor mnogih tekstova u časopisima je Daniel Kopri.

5. Zaključak

Kroz preko 30 godina ustrajnog rada vidljiv je smisao osnivanja Glazbene škole Dore Pejačević. Isplatio se težak početak, rad u tri učionice u staroj našičkoj školi uz peći na drva i zadimljene učionice te prokišnjavanje kiše kroz napuknute crjepove na krovu. Tek nakon preseljenja u dvorac Marka Pejačevića i kada se razredna nastava preselila u novoizgrađenu Osnovnu školu kralja Tomislava, glazbena škola mogla se proširiti na veći dio dvorca. Vlastitim sredstvima su uredili učionice, koncertnu dvoranu, podove i drvenariju. Osamostaljenjem su osnovali veći broj odjela i zaposlili više profesora te stali uz bok ostalim glazbenim školama u Hrvatskoj. Nabavili su veći broj instrumenata i svake godine su sve uspješniji. Kada su potomci Pejačevića htjeli vratiti dvorac u obitelj, uz pomoć Grada Našice i Osječko-baranjske županije izborili su se za prostor koji je s punim pravom njihov. Svi profesori odlično odrađuju svoj posao, učenici su vrlo uspješni, kako na natjecanjima, smotrama i festivalima tako i na redovnoj nastavi u glazbenoj školi.

Stvarno je lijepo vidjeti i znati da u jednom manjem gradu u Hrvatskoj postoji jedna tako uspješna glazbena škola. Ravnateljica i svi zaposlenici daju sve od sebe da održe visoki nivo do kojeg su zasluženo došli napornim trudom i radom i sigurno će tako i nastaviti kroz godine što dolaze.

6. Literatura

Kranjčev B., Zrilić S. (2006), Dvadeset godina Osnovne glazbene škole u Našicama 1985. – 2005. Našice: Slavica Zrilić

Časopis TD Dora Pejačević Našice i OGŠ Kontesa Dora Našice (2018), Kontesa Dora Pejačević, tragovima prve hrvatske skladateljice

OŠ D. Pejačević Našice, Godišnji plan i program rada, Našice, 28. rujna 2007.

Osnovna glazbena škola „Kontesa Dora“, Godišnji plan i program rada u školskoj godini 2008./09.

Osnovna glazbena škola „Kontesa Dora“, Godišnji plan i program rada u školskoj godini 2009./2010.

Osnovna glazbena škola „Kontesa Dora“, Godišnji plan i program rada u školskoj godini 2010./2011.

Osnovna glazbena škola „Kontesa Dora“, Godišnji plan i program rada u školskoj godini 2011./2012.

Osnovna glazbena škola „Kontesa Dora“, Izvještaj o provedenom Godišnjem planu i programu za školsku godinu 2011./2012.

Osnovna glazbena škola „Kontesa Dora“, Izvještaj o provedenom Godišnjem planu i programu za školsku godinu 2012./2013.

Osnovna glazbena škola „Kontesa Dora“, Godišnji plan i program za školsku godinu 2013./2014.

Osnovna glazbena škola „Kontesa Dora“, Izvještaj o provedenom Godišnjem planu i programu za školsku godinu 2014./2015.

Osnovna glazbena škola „Kontesa Dora“, Izvještaj o provedenom Godišnjem planu i programu za školsku godinu 2015./2016.

Osnovna glazbena škola „Kontesa Dora“, Izvještaj o provedenom Godišnjem planu i programu za školsku godinu 2016./2017.

Osnovna glazbena škola „Kontesa Dora“, Izvještaj o provedenom Godišnjem planu i programu za školsku godinu 2017./2018.

Web stranice:

<https://voxfeminae.net/strasne-zene/dora-pejacevic-prva-hrvatska-skladateljica/>

<https://www.uspomena.net/baza-spomenika/grad-nasice/11-dora-pejacevic-1885-1923>